Dosar nr. 5r-5160/2025
4-25118491-12-5r-19082025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecător Lilia Lupaşco
Grefier Ariana Cernei
Cu participarea:
Avocatului petiţionarului Dorin Compan
Petiţionarului Igor Perciuleac
Reprezentantului organului constatator Lilia Cociorva
În lipsa:
Pretinsului făptuitor Ion Cotoman

Examinând în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de către cet. Perciuleac Igor, administrator al S.R.L. „MAIS", împotriva Deciziei Centrului Naţional Anticorupţie nr. 19/31-7601 din 07.05.2025, instanţa -

A C O N S T A T A T:

La data de 12.08.2025, Perciuleac Igor, administrator al S.R.L. „MAIS", a depus contestaţie repetată în condiţiile art. 448 Cod Contravenţional, împotriva Deciziei Centrului Naţional Anticorupţie (în continuare CNA) nr. 19/31-7601 din 07.05.2025, solicitând: - anularea Deciziei de încetare a procesului contravenţional din 07.05.2025, adoptată de către agentul constatator din cadrul CNA pe marginea sesizării depuse de S.R.L. „MAIS" la 06.03.2025, privind acţiunile ilicite ale Primarului *****, *****; - obligarea CNA de a examina sesizarea depusă de S.R.L. „MAIS" la 06.03.2025, privind acţiunile ilicite ale primarului *****, ***** prin prisma prevederilor Codului de procedură penală, cu iniţierea unui proces penal prin prisma prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală.

În motivarea contestaţiei depuse, Perciuleac Igor a menţionat că, la data de 06.03.2025, a formulat şi adresat CNA o cerere, în care a elucidat următoarele circumstanţe:

„*1. Pe parcursul lunii decembrie 2024, S.R.L. „MAIS", în calitate de arendaş, am încheiat mai multe contracte de arendă cu proprietari ai loturilor de teren din extravilanul *****, ***** (arendatori). Ulterior, contractele în trei exemplare au fost transmise până în data de 31.12.2024, persoanelor responsabile din cadrul Primăriei ***** pentru înregistrare în ordinea cuvenită în Registrul contractelor de arendă, care este ţinut de Primărie. Faptul recepţionării acestor contracte fiind consemnat corespunzător pe lista de predare-primire a acestora deţinută de S.R.L. „MAIS".*

2. Văzând că nu exercită obligaţiile sale legale de înregistrare a acestor contracte, la data de 22.01.2025, am formulat o cerere Primăriei, în care am solicitat: înregistrarea

*corespunzătoare în Registrul contractelor de arendă ţinut de Primăria *****, *****, în termen de maxim 15 zile calendaristice din momentul recepţionării prezentei cereri, a tuturor contractelor de arendă încheiate între proprietarii loturilor de teren şi arendaşul S.R.L. „MAIS", şi înaintate Primăriei pe parcursul lunii decembrie 2024, cu restituirea către arendaş a două exemplare de contracte pe care să fie aplicată ştampila şi notarea contractului în registrul menţionat.*

*3. La data de 28.01.2025, am recepţionat un răspuns semnat de Primarul ***** cu nr. 30 din 27.01.2025, prin care suntem informaţi că în temeiul art. 436 alin. (2) din Codul civil, toate părţile actului juridic urmează a se prezenta la autoritatea competentă pentru a efectua notarea în raport cu un drept înregistrat.*

4. Răspunsul oferit de Primar indică încă odată la abuzul de serviciu/depăşirea atribuţiilor de serviciu de către acesta, deoarece, în conformitate cu prevederile Codului civil, Cartea I, Titlul V, Capitolul II, secţiunea 1, art. 421, sunt reglementate noţiunile de înregistrări în registre publice, care pot fi: ÎNREGISTRĂRI, ÎNREGISTRĂRI PROVIZORII şi NOTĂRI, aceste noţiuni având obiect şi statut distinct una faţă de cealaltă şi fiind aplicabile în situaţii şi raporturi juridice diferite. Aici se explică, că în Secţiunea 2 şi Secţiunea 3 ale aceluiaşi titlu din Codul civil, sunt descrise pe înţelesul tuturor cazurile şi raporturile juridice când sunt implicit aplicate aceste modalităţi de înregistrare a drepturilor în anumite registre.

5. Prin urmare, cazului nostru îi sunt aplicabile prevederile care se referă la înregistrarea contractelor de către Primărie (art. art. 424-434 din Codul civil în coroborare cu art. art. 1293-1294 din Codul civil), dar nu notarea (art. art. 435-437 din Codul civil), după cum eronat a indicat primarul Cotoman Ion.

6. Ba mai mult, chiar dacă primarul Cotoman Ion insistă pe aplicarea art. 436 alin. (2) din Codul civil (ceea ce este ilegal după cum am specificat mai sus), dânsul urmează să ţină cont de faptul, că aceste prevederi vin în contradicţie cu reglementările legale de la art. art. 1293 şi 1294 din Codul civil, care sunt o lege specială în coraport cu prevederile art. 436 din Codul civil, acest articol făcând parte din partea generală a legii civile, iar în aşa caz, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative, urmează a fi aplicată legea specială – adică prevederile art. art. 1292-1294 din Codul civil.

*7. Deci, această scrisoare din 27.01.2025, semnată de Primarul Cotoman Ion şi situaţia creată artificial de acesta, încă odată demonstrează caracterul vădit ilicit al acţionării Primarului în coraport cu S.R.L. „MAIS" şi cetăţenii *****, care deja şi-au expus, prin actele înaintate Primăriei, voinţa lor în coraport cu drepturile care le au asupra loturilor de teren ce le aparţin cu titlu de proprietate – adică darea lor în arendă pentru perioada de 5 ani a acestor terenuri către S.R.L. „MAIS".*

*8. Totodată, chiar dacă aparent relaţiile menţionate ar avea o conotaţie civilă, menţionăm că anterior, actualul Primar al *****, a activat o perioadă îndelungată (doar oficial din 2002, până în 2014) în S.R.L. „MAIS" – şi a fost concediat pentru multiple delapidări, abuzuri comise faţă de bunurile acestei societăţi, pentru aceste delapidări şi abuzuri dânsul având şi dosar penal nr. *****, conform prevederilor ***** din Codul penal care la moment se află în gestiunea SPIA a MAI sub conducerea PCCOCS, nemaivorbind de multiple cauze civile avute pe rol în Judecătoria Criuleni pe parcursul perioadei 2014 –*

prezent, pentru restituirea de către S.R.L. „MAIS” a bunurilor delapidate în mod abuziv de acesta.

9. Drept urmare, dânsul fiind în conflict direct cu reprezentanţii S.R.L. „MAIS”, a examinat adresarea noastră către Primărie, de înregistrare a contractelor de arendă şi, din raţionamentele legale expuse mai sus prin prisma Codului civil, conform cărora noi avem dreptate, dânsul intenţionat a respins această adresare, fiind comise în acest sens acţiuni de abuz în serviciu din interes personal, realizând în acest sens semnele laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art. 327 din Codul penal, prejudiciul materializat estimativ, conform calculelor medii pentru un an agricol, doar de pe 42 ha, constituind suma de 637980,00 lei. Tot aici este de menţionat, că dânsul intenţionat şi abuziv a examinat adresarea noastră inclusiv şi din simplul motiv că în Primărie, potrivit aceloraşi norme din Codul civil, registrul respectiv este ţinut de secretara Primăriei sau de inginerul cadastral, nu de primar, ceea ce indică că d-lui nu avea dreptul de a examina adresarea S.R.L. „MAIS” şi, corespunzător, de a o soluţiona după bunul său plac.

10. Mai mult, dânsul în scrisoarea sa din 27.01.2025, a argumentat respingerea înregistrării contractelor în registrul special deţinut de Primărie necesitatea prezenţei fiecărui arendaş ca d-lui, în calitate de Primar, aceştia să îi confirme faptul încheierii contractului de arendă. La acest capitol menţionăm, că prevederile art. 29 ale Legii cu privire la administraţia publică locală nu prevăd careva atribuţii ale primarului în acest sens, dânsul astfel asumându-şi nişte atribuţii care nu îi sunt proprii Primarului şi depăşind în mod vădit în aşa mod atribuţiile sale de serviciu, realizând în acest sens semnele laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art. 328 din Codul penal, prejudiciul materializat estimativ, conform calculelor medii pentru un an agricol, doar de pe 42 ha, constituind suma de 637980,00 lei.

*11. Concomitent, este de atestat faptul, că Cotoman Ion, este fondator cu 1%, alături de feciorul său, Cotoman Anatoli, cu 49% şi Sahanovschi Alexei, cu 50%, care este fratele ginerelui său – Sahanovschi Ion, ultimul fiind şi administrator la S.R.L. „Antares Agro”, IDNO: *****, entitate juridică care la fel are scop de activitate/activităţi agricole (de cultivare de plantelor şi recoltare a roadei). Această companie este concurenta S.R.L. „MAIS” pe teritoriul *****, *****, iar Cotoman Ion, de când a devenit Primar, acţionează doar şi exclusiv în interesul acestei societăţi comerciale, exemplu clasic fiind şi cazul prezentat, adus la cunoştinţa Dvs. Scopul acestei acţiuni fiind de fapt determinarea cotaşilor (proprietarilor de teren), în cadrul discuţiilor care doreşte să le petreacă, în calitatea de Primar Cotoman Ion, ca aceştia să dea în arendă loturile de teren către S.R.L. „Antares Agro”, dar nu către S.R.L. „MAIS”, astfel de acţiuni având loc şi în anii precedenţi. Prin urmare, în atare situaţie, deoarece în calitate de Primar a acţionat în situaţie de conflict de interese, în interesul S.R.L. „Antares Agro”, administrată şi fondată de rudele acestuia, Cotoman Ion a realizat acţiuni conform semnelor laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art. 326[1] din Codul penal.*”.

Mai specifică semnatarul contestaţiei faptul potrivit căruia, în pofida adresărilor repetate de a face înregistrările corespunzătoare în registrul deţinut de Primărie, Cotoman Ion, continuă şi în prezent acţiunile abuzive, fără să fie permisă efectuarea legală a notărilor.

La data de 08.05.2025, susţine semnatarul contestaţiei, a recepţionat Decizia agentului constatator din cadrul CNA din 07.05.2025, privind încetarea procesului contravenţional, din

motiv că faptele elucidate nu ar constitui contravenţie, ci ar fi relaţii civile.

Se mai enunţă în contestaţie că, la data de 19.05.2025, a contestat Decizia agentului constatator în instanţa de judecată, însă Judecătoria Chişinău şi-a declinat, prin încheierea nr. 5r-3103/2025 din 30.05.2025, competenţa pentru verificarea temeiniciei actelor contestate către organele procuraturii.

La data de 09.07.2025, susţine petiţionarul că, a recepţionat o scrisoare informativă cu nr. 01-69/6-14/25-8296, din 04.07.2025, de la Procuratura mun. Chişinău, prin care a fost informat, că procuratura nu are competenţe de anulare a deciziilor adoptate pe marginea cauzelor contravenţionale de către agenţii constatatori, fiindu-i sugerat a adresa contestaţie unicului organ împuternicit cu astfel de atribuţii – instanţa de judecată.

În aceste circumstanţe, reiterează repetat că, nu este de acord cu Decizia CNA din 07.05.2025, din motivele care le va expune infra.

În drept, petiţionarul şi-a întemeiat contestaţia pe prevederile normelor citate, şi anume: art. art. 4 alin. (1), (2), 6, 7, 23 alin. (1), (2), 46 alin. (1)-(6), 54 alin. (1)-(4) din Constituţia RM, art. art. 1 alin. (1)-(3), 2 alin. (1), (2), 14 alin. (1)-(4), 236 alin. (1), (2) (*în partea acestui articol instanţei nu-i este clară care ar fi relevanţa pentru speţă*), 425 alin. (1)-(4), 440 alin. (1)-(3), 447[1] alin. (1)-(8), 448 alin. (1)-(8), 449 alin. (1) Cod contravenţional, dar şi alte acte normative, cum ar fi Legea privind actele legislative, Hotărâri ale Curţii Constituţionale, Hotărâri CtEDO ş.a.

Cu referire la pretenţiile formulate de petiţionar, semnatarul contestaţiei a enunţat după cum urmează:

În primul rând, consideră petiţionarul, agentul constatator nu a manifestat un rol activ şi nu a administrat întreg probatoriul ce ţine de stabilirea circumstanţelor cazului. Astfel, acesta nu a invitat şi audiat în termen de peste două luni, elementar, reprezentantul victimei S.R.L. „MAIS” – Perciuleac Igor, sau altă persoană desemnată în acest sens, nu a ridicat probe suplimentare, nu a audiat persoane la care urma să indice reprezentantul victimei etc., prin ce vădit a încălcat dreptul de acces la justiţie şi dreptul la un proces echitabil.

În al doilea rând, mai pretinde petiţionarul, organul de constatare nu a luat în calcul că sesizarea depusă prevedea un şir de abateri de la lege, prejudiciabile prin prisma prevederile art. art. 327, 328 şi 326[1] din Codul penal. În acest sens, organul de constatare nu a făcut careva acţiuni în vederea stabilirii existenţei iniţial a elementelor infracţionale în acţiunile persoanei reclamate, şi abia după ce constata lipsa elementelor infracţiunii, ulterior să se expună asupra existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale. La concret, organul de constatare a omis de a trimite pentru înregistrare (în REI nr. 1) sesizarea respectivă organului de urmărire penală, constituit în cadrul CNA, pentru examinare prin prisma prevederilor art. 274 Cod de procedură penală, adică pentru iniţierea şi examinarea unui proces penal pe acest caz, cu pronunţarea unei hotărâri, prin care să fie constatată existenţa sau inexistenţa unei fapte penale, dar a examinat din start sesizarea ca o faptă contravenţională, prin prisma prevederilor art. 312 Cod contravenţional. Tot aici se atestă, că victima urma să prezinte organului de urmărire penală acte şi probe care confirmă prejudiciul care va surveni în rezultatul acţiunilor prejudiciabile comise de către funcţionarul public – Primarul *****, *****, însă din motiv că angajaţii CNA nu au manifestat nici un interes pentru a stabili adevărul, probele respective nu au fost colectate, iar procesul, pur şi simplu, a fost încetat, lăsând ca acţiunile infracţionale comise de Cotoman Ion să rămână nepedepsite, iar

prejudiciile morale, materiale să se realizeze, creând astfel premise de distrugere a afacerilor, nerealizării drepturilor patrimoniale de către cetăţeni, precum şi crearea impresiei de injustiţie şi pierdere totală a încrederii cetăţenilor în sistemul justiţiei şi reformele atât de mult vociferate de unii politicieni în faţa poporului.

Decizia emisă pe baza sesizării S.R.L. „MAIS", consideră semnatarul contestaţiei, este una nemotivată, atât de drept, cât şi de fapt, în textul acestei decizii nefiind în nici un mod justificate atât faptele expuse de contestatar în sesizarea din 06.03.2025, dar nici circumstanţele constatate, fiind doar formal indicat că acest fapte constituie relaţii civile. În acest sens este de indicat, că agentul constatator nu a motivat care faptă contravenţională – abuz, depăşire, acţionare în conflict de interes – lipseşte, şi care relaţii civile persistă. Tot aici este de menţionat, că de fapt au fost reclamate şi în continuare insistă că, faptele lui Cotoman Ion, se încadrează perfect conform prevederilor art. 326[1] din Codul penal, aşa cum Cotoman Ion, este fondator cu 1%, alături de feciorul său, Cotoman Anatoli, cu 49% şi Sahanovschi Alexei, cu 50%, care este fratele ginerelui său – Sahanovschi Ion, ultimul fiind şi administrator la S.R.L. „Antares Agro", IDNO: *****, entitate juridică care la fel are scop de activitate/activităţi agricole (de cultivare de plantelor şi recoltare a roadei). Această companie este concurenta S.R.L. „MAIS" pe teritoriul *****, *****, iar Cotoman Ion, de când a devenit Primar, acţionează doar şi exclusiv în interesul acestei societăţi comerciale, exemplu clasic fiind şi cazul prezentat, adus la cunoştinţa Dvs. Scopul acestei acţiuni fiind de fapt determinarea cotaşilor (proprietarilor de teren), în cadrul discuţiilor care doreşte să le petreacă, în calitatea de Primar Cotoman Ion, ca aceştia să dea în arendă loturile de teren către S.R.L. „Antares Agro", dar nu către S.R.L. „MAIS", astfel de acţiuni având loc şi în anii precedenţi. Prin urmare, în atare situaţie, Cotoman Ion în calitate de Primar a acţionat în situaţie de conflict de interese, în interesul S.R.L. „Antares Agro", administrată şi fondată de rudele acestuia, în această situaţie, de către CNA urma a fi iniţiat un proces penal, cu culegerea de informaţii respective din bazele de date la care au acces ofiţerii CNA, cu ridicarea de probe de la S.R.L. „MAIS" şi din Primărie, cu ascultarea martorilor etc., cu atât mai mult cu cât latura obiectivă a infracţiunii menţionate prevede direct beneficierea materială a rudelor persoanei cu funcţii de demnitate publică în rezultatul examinării cererii care urmează să producă consecinţe juridice. Mai mult, agentul constatator nu s-a expus în nici un mod privind abuzul de serviciu/depăşirea atribuţiilor de serviciu admise de Primarul localităţii Bălăbăneşti, *****, la materialele sesizării fiind anexate probe certe privind acţionarea intenţionată a dânsului în acest sens, cu producerea consecinţelor juridice şi creării în acest sens a premiselor prejudicierii materiale atât a S.R.L. „MAIS", cât şi a cotaşilor acestei entităţi. În atare situaţie, Decizia contravenţională urmează a fi anulată, cu obligarea Centrului Naţional Anticorupţie de a examina sesizarea depusă prin prisma prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală, cu emiterea unei hotărâri corespunzătoare de pornire a urmăririi penale.

Dispozitivul Deciziei de încetare a procesului contravenţional din 07.05.2025, care este contestată, face trimitere la o altă sesizare, alt caz – privind pretinse acţiuni ilicite comise de către Agenţia de Stat a Drumurilor, ci nu conform obiectului sesizării S.R.L. „MAIS", din 06.03.2025, privind acţiunile ilicite ale Primarului *****, *****, ceea ce încă odată indică la netemeinicia acestei Decizii şi la necesitatea anulării ei, cu remiterea materialelor procesului către CNA şi obligarea examinării sesizării conform prevederilor art. 274 ale Codului de

procedură penală.

În acest sens, pretinde petiţionarul, este relevantă şi practica CtEDO, aferent omisiunilor relevate, potrivit căreia reţine jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului în cauza *Gurgurov vs. Moldova* (Hotărârea nr. 7045/08 din 16 septembrie 2009), în cadrul căreia Curtea a statuat că autorităţile trebuie să depună întotdeauna eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat şi nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru a înceta investigaţia sau să le pună la deciziile lor şi să întreprindă toţi paşii rezonabili şi disponibili conform legii pentru a asigura probe cu privire la incident.

Deci, ca urmare a efectuării unei investigaţii incomplete şi insuficiente, petiţionarului i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil, care, în contextul celor indicate mai sus, generează încălcarea drepturilor garantate, încălcare ce constituie în cazul dat un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea adoptată.

În vederea repunerii în drepturi a persoanei care se consideră păgubită în procesul penal, se impune redeschiderea procedurilor de urmărire, inclusiv penală, prin reluarea investigaţiei asupra cazului dat.

La fel, CtEDO a statuat, că întru a considera o investigaţie drept una eficientă, aceasta ar fi trebuit să fie de natură să conducă la identificarea şi, cu putinţă, la pedepsirea persoanelor responsabile (a se vedea *Ogur vs. Turkey* [GC], no. 21594/93, § 88, ECHR 1999-III). Această obligaţie constituie nu una de rezultat ci una de mijloace. Autorităţile urmează să întreprindă toate măsurile rezonabile de care dispun întru obţinerea dovezilor vis-a-vis de incidentul avut loc (a se vedea, de exemplu, *Salman vs. Turkey* [GC], no. 21986/93, § 106, ECHR 2000-VII; *Tannkulu vs. Turkey* [GC], no. 23763/94, § 109, ECHR 1999-IV; *GUI vs. Turkey*, no. 22676/93, § 89, 14 decembrie 2000; *Gungor vs. Turkey*, no. 28290/95, § 69, 22 martie 2005).

Aşadar, realizarea acestei obligaţii, în acord cu aserţiunea Curţii de la Strasbourg făcută în cauza *Nikitin vs. Rusia* (Hotărârea nr. 50178/99 din 20.07.2004), nu va constitui o încălcare a art. 4 paragraful 2 din Protocolul nr. 7 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, ci viceversa, un procedeu legal de restabilire a echităţii.

La fel, relevantă cazului este şi Hotărârea nr. 2 din 23.01.2020 a Curţii Constituţionale a Republicii Moldova, în care s-a motivat: *Instanţelor de judecată le revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigenţele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului* (a se vedea: *De Tommaso vs. Italia* [MC], 23 februarie 2017, § 170, şi jurisprudenţa citată acolo; *Hodzic vs. Croaţia,* 4 aprilie 2019, § 58; *Makeyan şi alţii vs. Armenia*, 5 decembrie 2019, § 47).

Aşadar, dreptul la un proces echitabil obligă instanţele de judecată să examineze în mod adecvat observaţiile, argumentele şi probele prezentate de către părţi şi să pronunţe o hotărâre motivată. În ipoteza în care instanţa de recurs nu ar remedia eventualele deficienţe admise de către prima instanţă sau de către instanţa de apel, atunci există riscul afectării corectitudinii generale a procedurii din perspectiva articolului 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (e.g. a se vedea: *Mehdiyev vs. Azerbaidjan,* 31 octombrie 2019, § 41) şi a articolului 20 din Constituţie. Instanţa de recurs trebuie să cenzureze orice rezultat al vreunei erori manifeste de fapt sau de drept.

În concluzie, enunţă semnatarul contestaţiei, din cauza unei anchete ineficace şi superficiale efectuate de către Centrul Naţional Anticorupţie, din motivul că urmează a fi efectuate un şir de alte acţiuni pentru stabilirea adevărului pe caz, se impune anularea Deciziei de încetare a procesului contravenţional din 07.05.2025, adoptată pe marginea sesizării depuse de S.R.L. „MAIS" la 06.03.2025, privind acţiunile ilicite ale Primarului *****, *****, cu obligarea examinării sesizării prin prisma prevederilor Codului de procedură penală şi cu iniţierea unui proces penal în acest sens.

Cu referire la respectarea termenului de contestaţie, pretinde petiţionarul, că acest termen a fost respectat de către el, contestaţia fiind depusă iniţial la 19.05.2025 (peste 12 zile de la emiterea deciziei) şi ulterior la 11.07.2025, imediat după recepţionarea răspunsului de la Procuratură.

La data de 11.08.2025, a recepţionat prin poştă, cu scrisoare recomandată, încheierea instanţei din 05.08.2025, prin care s-a restituit contestaţia şi actele anexate, din motiv că nu s-a conformat încheierii din 18.07.2025 şi nu a achitat taxa de timbru, încheiere care, cum este indicat, a fost expediată prin poşta electronică.

Mai menţionează că, prin intermediul poştei electronice, nu a recepţionat nici o încheiere de la nici o instanţă judecătorească în perioada 18.07.2025, până în prezent.

În această ordine de idei, urmează a fi adresată repetat contestaţia şi actele anexă, cu achitarea taxei de timbru conform ultimului alineat al dispozitivului încheierii din 05.08.2025, ceea ce denotă depunerea contestaţiei în termenul stabilit de lege.

Petiţionarul Perciuleac Igor în şedinţă de judecată a susţint contestaţia în felul în care a fost formulată, suplimentar a indicat că, s-a adresat la CNA cu prima plîngere, agentul constatator a emis o decizie de încetare, pe care am contestat-o în instanţa de judecată. Instanţa de judecată l-a redirecţionat la procuratură, iar procuratura i-a comunicat că nu poate examina cauza şi urmează să se adreseze la instanţa de judecată. I s-a încălcat drepturile companiei pe care o reprezintă şi i se încalcă pînă în prezent, deoarece nu poate înregistra contractul. Nu s-a înregistrat contractul, deoarece între fondatorii SRL "MAIS" şi primarul Ion Cotoman a existat un conflict. A concretizat că nu a contestat decizia de refuz al primăriei în instanţa de contencios administrativ.

În şedinţă de judecată avocatul petiţionarului Perciuleac Igor – Compan Dorin a solicitat admiterea contestaţiei pe motivele indicate în aceasta, totodată, solicitând anexarea la materialele cauzei discursul pregătit în formă scrisă.

Reprezentantul Agentuli constatator, Ciocorva Lilia în şedinţă de judecată a solicitat respingerea contestaţiei ca neîntemeiată cu menţinerea soluţiei luate pe dosar, or în speţă nu s-a stabilit existenţa unei fapte contravenţionale.

Studiind materialele prezentate, ţinând cont de opinia părţilor, instanţa de judecată stabileşte că contestaţia urmează a fi respinsă, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale*.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei

contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8) Cod contravenţional.

Preliminar, instanţa de judecată relevă că, în Recomandarea Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova nr. 41 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 448 Cod Contravenţional, contestaţia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie", se statuează că: „*Examinarea cauzei contravenţionale, ca fază a procedurii contravenţionale, se finalizează cu aducerea la cunoştinţa părţilor interesate a deciziei emise, în modul stabilit de lege. Odată cu aducerea la cunoştinţă a actului juridic prin care este aplicată sancţiunea contravenţională, persoana are dreptul de a ataca actul juridic respectiv*".

La fel, potrivit constatărilor CtEDO în cauza *Ozturk vs. Germania* (Hotărârea din 21.02.1984): „*În dreptul intern al multor state părţi la Convenţie operează distincţia între infracţiune, delicte şi contravenţii. Pe de alta parte, ar fi contrar obiectului şi scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenţii*".

În continuare, CtEDO, a concluzionat că, „*distincţia între contravenţii şi infracţiuni, existentă în legislaţia internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidenţă a art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale*" (CEDO).

Iar, în speţa *Ziliberberg vs. Moldova*, de CtEDO este menţionat că, *la examinarea cauzelor contravenţionale urmează să fie respectate toate exigenţele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO*.

Din materialele cauzei, instanţa de judecată reţine că, contestaţia înaintată de către Perciuleac Igor, prezumă dezacordul acestuia cu decizia nr. 19/31-7601 din 07.05.2025, privind rezultatul examinării plângerii sale, înregistrate în cancelaria Centrului Naţional Anticorupţie cu nr. 4601 din 06.03.2025 privind comiterea unei faptei ilegale de către Cotoman Ion, Primar al *****, *****.

Din conţinutul Deciziei contestate, care constituie obiectul examinării în speţă, instanţa de judecată reţine că agentul constatator a stabilit următoarele:

„*La 06.03.2025, în cancelaria Centrului, cu nr. 4601, a fost înregistrat demersul administratorului S.R.L. „MAIS", Perciuleac Igor, privind acţiunile pretins a fi ilegale ale persoanelor publice din cadrul Primăriei *****, manifestate prin comiterea mai multor încălcări de ordin administrativ şi financiar-economic.*

*Astfel, petiţionarul a declarat că, persoanele publice din cadrul Primăriei *****, la începutul anului curent, neîntemeiat refuză înregistrarea obligatorie a contractelor de arendă care sunt gestionate de operatorul economic respectiv, prin ce a fost adus un prejudiciu în suma de 637980,00 lei.*

*De asemenea, petiţionarul a invocat că, acţiunile pretins abuzive a Primarului *****, Cotoman Ion, sunt direcţionate în interesul altui agent economic din localitate, concurent economic al S.R.L. „MAIS".*

La 17.03.2025, a fost pornită procedura contravenţională conform art. 312 alin. (1) din Codul contravenţional.

*În cadrul examinării procedurii contravenţionale, s-a stabilit că, la 22.01.2025, petiţionarul a depus la Primăria ***** cerere cu solicitarea înregistrării în termen de*

maxim 15 zile calendaristice a tuturor contractelor de arendă încheiate între proprietarii loturilor de teren şi S.R.L. „MAIS”.

*Prin răspunsul nr. 30, din 27.01.2025, Primăria *****, a comunicat că, în conformitate cu art. 436 alin. (2) din Codul civil, în cazul actului juridic în formă scrisă, cererea trebuie depusă de toate părţile actului juridic sau succesorii lor. În caz de refuz, partea poate cere hotărâre judecătorească care să ţină loc de consimţământ, astfel solicitarea respectivă a S.R.L. „MAIS” fiind respinsă.*

Este de menţionat că, conform art. 5 alin. (1) din Codului de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

*De menţionat că, la 28.01.2025, administratorul S.R.L. „MAIS”, Perciuleac Igor, a depus la Primăria ***** cerere prealabilă, înregistrată în secretariatul instituţiei cu nr. 30 din 29.01.2025, în care a invocat aceleaşi revendicări şi care a rămas fără răspuns.*

*Fiind contactat telefonic, Primarul *****, Cotoman Ion, a comunicat că, nu a dat răspuns la cerere prealabilă înaintată de S.R.L. „MAIS”, din cauza că toate argumentele de refuz au fost invocate în răspunsul precedent, cu nr. 30 din 27.01.2025.*

Totodată, administratorul S.R.L. „MAIS”, Perciuleac Igor, a comunicat că, nu a acţionat în instanţa de judecată refuzul Primăriei de a răspunde la cerere prealabilă, din motivul că aşteaptă decizia Centrului Naţional Anticorupţie referitor la rezultatele examinării petiţiei depuse la 06.03.2025.

Pe cale de consecinţă, în rezultatul examinării materialelor procesului contravenţional şi a circumstanţelor cazului sub toate aspectele, agentul constatator a stabilit că, procesul contravenţional urmează a fi încetat, întrucât fapta investigată nu întruneşte elementele constitutive ale componenţelor de contravenţie prevăzută la art. 312 din Codul contravenţional, urmând a fi reţinute următoarele raţionamente relevante în această speţă, invocate mai jos.

În susţinerea poziţiei date, sub un prim aspect, este nevoie de făcut trimitere la Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 22/2017, nominalizată anterior, privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi ale art. 328 alin. (1) din Codul penal.

Respectiv, potrivit constatărilor Curţii, se observă că abuzul de putere sau abuzul de serviciu este o infracţiune de rezultat (materială), astfel încât consumarea ei este legată, în mod obligatoriu, de producerea unor consecinţe prejudiciabile, şi anume: „cauzarea daunelor în proporţii considerabile intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”. Curtea reţine că, în timp ce caracterul prejudiciabil al infracţiunii este determinat de obiectul juridic protejat, constituind semnul calitativ al infracţiunii, gradul prejudiciabil depinde de gravitatea faptei săvârşite (valoarea daunei, forma vinovăţiei, motivul, scopul etc.), fiind un semn cantitativ.

Potrivit prevederilor art. 374 alin. (3) din Codul contravenţional, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Totodată, examinând circumstanţele descrise şi materialele prezentate, putem considera că aspectele invocate în demersul respectiv sunt raporturi juridice, reglementate de către legislaţia civilă care urmează a fi soluţionate de către instanţa de judecată.

Astfel, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.".

La rândul său, potrivit pct. 1 din dispozitivul Deciziei vizate în speţă, instanţa de judecată reţine că agentul constatator a dispus: „*1. A înceta, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional început în privinţa grupului de lucru din cadrul Administraţiei de Stat a Drumurilor, pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod contravenţional.*".

La acest capitol, instanţa de judecată consideră plauzibil argumentul petiţionarului potrivit căruia la darea soluţiei pe marginea cauzei, agentul constatator a indicat un subiect greşit, însă, instanţa de judecată apreciază acest fapt ca o eroare mecanică, care nu schimbă în careva mod esenţa soluţiei urmărite de agentul constatator, eroare care poate fi corectată printr-o hotărâre de corectare a erorii mecanice, fapt care a şi fost făcut prin procesul-verbal privind corectarea erorii materiale din 12.01.2026 anexat la dosar (f.d. 108). Totodată, acest fapt nu poate servi ca temei suficient de admitere a contestaţiei în speţă.

Totodată, potrivit Deciziei nominalizate, nr. 19/31-7601 din 07.05.2025, se atestă că, cet. Perciuleac Igor i s-a adus la cunoştinţă faptul potrivit căruia în acţiunile persoanei nu au fost stabilite elementele contravenţiei, nemaivorbind de lipsa elementelor infracţiunii, contrar alegaţiilor şi aprecierilor eronate ale contestatarului.

Prin urmare, instanţa de judecată denotă că, agentul constatator corect a constatat că lipsesc probe despre comiterea unei fapte contravenţionale şi ar demonstra vinovăţia persoanei învinuite de către Perciuleac Igor în comiterea acesteia.

La caz, instanţa de judecată ţine să constate că, potrivit prevederilor art. 436 alin. (1) Cod civil, *în cazurile prevăzute de lege, drepturile, actele, faptele sau raporturile juridice devin opozabile terţilor exclusiv prin notare, dacă nu se dovedeşte că au fost cunoscute pe altă cale, în afara cazului în care din lege rezultă că simpla cunoaştere a acestora nu este suficientă pentru a suplini lipsa de publicitate. În caz de conflict de drepturi care provin de la un autor comun, se aplică în mod corespunzător dispoziţiile art. 426, 427 şi 430.*

Concomitent, potrivit prevederilor art. 436 alin. (2) Cod civil, *în afara altor cazuri prevăzute de lege, sunt supuse notării: locaţiunea şi cesiunea dreptului de a încasa chiria sau alte venituri generate de dreptul înregistrat.*

Totodată, potrivit prevederilor art. 1288 alin. (1) Cod civil, *prin contractul de arendă, o parte (arendator) se obligă să dea celeilalte părţi (arendaş) un teren agricol şi/sau alte bunuri agricole în posesie şi folosinţă pe o durată determinată, iar aceasta se obligă să efectueze plata de arendă.*

Iar în condiţiile art. 1288 alin. (3) Cod civil, *contractului de arendă i se aplică în modul corespunzător dispoziţiile cu privire la locaţiune în măsura în care prezentul capitol nu prevede altfel.*

Pe de altă parte în ordinea art. 421 alin. (2) Cod civil, *înregistrarea şi înregistrarea provizorie au ca obiect drepturile supuse înregistrării, iar notarea se referă la alte drepturi, acte, fapte sau raporturi juridice în legătură cu drepturile înregistrate cuprinse în registru.*

Concomitent, în conformitate cu prevederile art. 1293 alin. (1), (7) Cod civil, *arenda terenurilor agricole încheiată pe un termen mai mare de 5 ani trebuie notată în registrul bunurilor imobile. Notarea benevolă la organul cadastral teritorial a arendei încheiate pe un termen de până la 5 ani îl scuteşte pe arendaş de obligaţia de a o înregistra la primărie.*

Reieşind din cumulul normelor de drept enunţate supra, raportate la circumstanţele pricinii, instanţa de judecată conchide că, Primarul *****, Cotoman Ion, întemeiat a dispus notarea terenurilor arendate de S.R.L. „MAIS", solicitând prezenţa arendatorilor pentru confirmarea arendei, cerinţă care i-a fost adusă la cunoştinţă administraţiei S.R.L. „MAIS", care însă nu a reacţionat la aceasta, ca urmare a făcut imposibilă realizarea notării.

În asemenea circumstanţe, instanţa de judecată consideră aberantă alegaţia expusă de către Perciuleac Igor, administrator al S.R.L. „MAIS" despre un careva prejudiciu, estimat de acesta „*conform calculelor medii pentru un an agricol, doar de pe 42 ha, constituind suma de 637980,00 lei*".

În asemenea situaţie, nici argumentul petiţionarului despre lezarea căror va drepturi nu şi-a găsit confirmare în contestaţia depusă.

De asemenea, instanţa de judecată constată că, de fapt atât plângerea depusă de către Perciuleac Igor, administrator al S.R.L. „MAIS" la 06.03.2025, dar şi contestaţia depusă de acesta, nu sunt decât acte cu tentă de răzbunare faţă de Cotoman Ion, dar şi concurenta sa – S.R.L. „Antares Agro", or chiar din contestaţie, instanţa de judecată reţine că, petiţionarul expres a indicat: „(...) *Cotoman Ion, este fondator cu 1%, alături de feciorul său, Cotoman Anatoli, cu 49% şi Sahanovschi Alexei, cu 50%, care este fratele ginerelui său – Sahanovschi Ion, ultimul fiind şi administrator la S.R.L. „Antares Agro", IDNO: *****, entitate juridică care la fel are scop de activitate/activităţi agricole (de cultivare de plantelor şi recoltare a roadei). Această companie este concurenta S.R.L. „MAIS" pe teritoriul *****, *****, iar Cotoman Ion, de când a devenit Primar, acţionează doar şi exclusiv în interesul acestei societăţi comerciale, exemplu clasic fiind şi cazul prezentat, adus la cunoştinţa Dvs. Scopul acestei acţiuni fiind de fapt determinarea cotaşilor (proprietarilor de teren), în cadrul discuţiilor care doreşte să le petreacă, în calitatea de Primar Cotoman Ion, ca aceştia să dea în arendă loturile de teren către S.R.L. „Antares Agro", dar nu către S.R.L. „MAIS", astfel de acţiuni având loc şi în anii precedenţi. Prin urmare, în atare situaţie, deoarece în calitate de Primar a acţionat în situaţie de conflict de interese, în interesul S.R.L. „Antares Agro", administrată şi fondată de rudele acestuia, Cotoman Ion a realizat acţiuni conform semnelor laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art. 326[1] din Codul penal.*".

Cu toate acestea, instanţa de judecată consideră inadmisibil într-un stat de drept o asemenea abordare, potrivit căreia persoanei să-i fie iniţiată la comandă o cauză pentru o pretinsă faptă ilegală din considerent de răzbunare.

De asemenea, conform art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante*.

Astfel, contestaţia adresată, nu întruneşte condiţiile de formă prevăzut în conţinutul art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, şi anume cet. Perciuleac Igor urma să conteste decizia agentului constatator, în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor, fapt care în speţă nu a fost stabilit în instanţa de judecată, în timp ce acesta contestă decizia acordată nefiind de acord cu soluţia primită, care nu este în favoarea lui şi contravine aşteptărilor sale.

Potrivit Recomandării Curţii Supreme de Justiţie nr. 41 cu privire la aplicarea prevederilor art. 448 Cod contravenţional, nu pot fi supuse contestării, în conformitate cu prevederile articolului 448 din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie sau ordonanţa procurorului privind pornirea procesului cu privire la contravenţie separat de decizia de sancţionare a persoanei sau încetare a procesului care urmează să fie adoptată de agentul constatator sau respectiv, de către procuror.

În speţă, reieşind din conţinutul deciziei contestate, instanţa de judecată ţine să constate faptul potrivit căruia petiţionarul, Perciuleac Igor, nu a probat prin probe pertinente, concludente şi utile faptul că Primarul *****, Cotoman Ion, ar fi acţionat în careva mod ilegal prin solicitarea respectării procedurii la notarea arendei, în situaţia în care petiţionarul a venit cu o interpretare vădit eronată a normelor civile relevante speţei, interpretare care nu a fost acceptată de autoritatea publică locală, fapt care l-a determinat pe petiţionar să înainteze organelor de drept o plângere vădit neîntemeiată. Mai mult ca atât, în rezultatul verificării şi examinării plângerii depuse de Perciuleac Igor pe marginea pretinselor acţiuni ilegale ale Primarului *****, Cotoman Ion, privind abuzul de putere sau abuzul de serviciu, după caz, excesul de putere sau depăşirea atribuţiilor de serviciu, agentul constatator din cadrul CNA, n-a constatat în acţiunile ultimului elementele constitutive ale contravenţiei prin prisma prevederilor art. 312 Cod Contravenţional, dar nici a altor norme de drept, dar corect a stabilit că în cazul din speţă este vorba de anumite relaţii civile.

Anume în acest sens, o simplă pretindere a faptului încălcării de către Primarul *****, Cotoman Ion, a prevederilor legale, care de fapt nici nu s-a confirmat, nu serveşte drept suficient temei de tragere a persoanei la răspundere contravenţională, or la materialele dosarului nu se regăseşte o hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă în acest sens, prin care să se stabilească încălcarea de către Primarul *****, Cotoman Ion, a prevederilor legale, prin emiterea unor acte ilegale (şi nu alt fel), ce la rândul său ar fi constituit o încălcare a prevederilor legale, ce ca efect ar fi servit ca temei de sesizare a Centrului Naţional Anticorupţie în vederea tragerii la răspundere a persoanei vinovate de comiterea unor fapte ilegale, cum o doreşte contestatarul.

Astfel, reiterând cele expuse supra, instanţa de judecată ţine să concluzioneze: până a sesiza Centru Naţional Anticorupţie, despre comiterea unei pretinse fapte ilegale, petiţionarul urma cel puţin să se adreseze cu acţiune în instanţa de judecată privind contestarea actelor (acţiunilor) acestuia, şi doar în cazul constatării încălcărilor prevederilor legale de către instanţa de judecată prin hotărâre definitivă şi irevocabilă, şi doar dacă aceasta a fost realizată ca faptă ilegală – să pretindă tragerea la răspundere contravenţională sau penală a persoanei vinovate.

La fel, instanţa de judecată relevă că, plângerea adresată de către petiţionar nu poate fi interpretată drept o plângere în sensul normei prevăzute la art. 440 Cod Contravenţional, or, în baza plângerii sau denunţului este pornit procesul contravenţional când agentul constatator dispune de informaţii suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este

comisă o contravenţie, fapt care presupune indisolubil existenţa unei suspiciuni că a fost săvârşită o contravenţie şi nu oricare altă faptă care nu întruneşte criteriul gradului de pericol pe care îl comportă o contravenţie.

Necesită de delimitat o plângere a cărei obiect şi conţinut constituie diferende sau disensiuni şi care doar în opinia persoanei reprezintă contravenţie, după caz, infracţiune (cum pretinde petiţionarul), de plângerile sincere sau denunţurile pozitive care cu adevărat se referă la contravenţii sau, după caz, infracţiune, care conţin în sine elemente şi informaţii de unde rezultă o suspiciune că a fost săvârşită o contravenţie sau infracţiune.

În primul caz, după o analiză minuţioasă şi determinarea lipsei caracterului contravenţional/infracţional, agentul constatator nici nu are competenţă de a soluţiona plângerea şi necesită să ia o atitudine doar prin elaborarea unui răspuns sau, după caz, readresarea acesteia instituţiei/organului competent în vederea examinării ei prin prisma altor legi, iar în a doua situaţie, atunci când circumstanţele cazului cu adevărat o cer şi persistă suspiciunea cu privire la săvârşirea unei contravenţii, agentul constatator este obligat să înceapă procesul contravenţional, cu condiţia că nu există temeiuri de încetare a procesului contravenţionale.

În acest sens, instanţa de judecată stabileşte că, pentru ca o adresare înaintată unui organ de ocrotire a normelor de drept să fie examinată, drept plângere despre săvârşirea contravenţiei/infracţiunii, aceasta urmează să corespundă condiţiilor vizate, urmând să trezească existenţa dubiilor rezonabile, că a fost săvârşită o contravenţie/infracţiune, astfel că aprecierea faptului dacă există suspiciunea săvârşirii unei contravenţii se face expres de către agenţii statului împuterniciţi cu atribuţii în vederea constatării faptei contravenţionale/infracţionale.

În fine, instanţa de judecată apreciază că, intenţia contestatarului este irealizabilă în această procedură şi că actele şi acţiunile atacate nu pot fi satisfăcute în ordinea art. 448 Cod Contravenţional, ceea ce semnifică faptul că, drepturile sau libertăţile lui Perciuleac Igor, administrator al S.R.L. „MAIS”, dar şi ultimei, garantate de art. 6 CEDO şi art. 20 din Constituţia RM, nu au fost încălcate de către agentul constatator, iar versiunea petiţionarului relatată judecătorului, se identifică a fi una convenţională şi neconvingătoare, astfel ca contestaţia să fie înaintată fără a se ţine cont de noţiunea şi scopul procesului contravenţional reglementat de art. 2 în Codul contravenţional, în legătură cu ce contestaţia se va respinge.

Urmare a celor indicate, instanţa găseşte necesar de a respinge ca neîntemeiată contestaţia înaintată de cet. Perciuleac Igor, administrator al S.R.L. „MAIS”.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu prevederile art. art. 448, 462 Cod Contravenţional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge contestaţia depusă de cet. Perciuleac Igor, administrator al S.R.L. „MAIS”, împotriva deciziei Centrului Naţional Anticorupţie nr. 19/31-7601 din 07.05.2025, privind: - anularea Deciziei de încetare a procesului contravenţional din 07.05.2025, adoptată de către agentul constatator din cadrul CNA pe marginea sesizării depuse de S.R.L. „MAIS” la 06.03.2025, privind acţiunile ilicite ale Primarului *****, *****; - obligarea CNA de a

examina sesizarea depusă de S.R.L. „MAIS” la 06.03.2025, privind acţiunile ilicite ale primarului *****, ***** prin prisma prevederilor Codului de procedură penală, cu iniţierea unui proces penal prin prisma prevederilor art. 274 din Codul de procedură penală, ca fiind neîntemeiată.

Copia hotărârii se remite pentru informare părţilor.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco